

Ako ignorovanie aktuálnych správ prospieva viere a veriacim

Branislav Michalka

30. marca 2022 ✝ Spoločnosť

Po celé stáročia žili katolícki kresťania vo viere, že aktuálny život síce je nevyhnutnou individuálnou bránou k životu večnému, avšak zmeny, ktoré v ňom prebiehajú nie sú až také dôležité, ako nemenné a večné Božie zákony, ich stálosť a ich dodržiavanie. V tomto primárnom duchovnom nastavení kresťanov podporoval aj ich konkrétny skúsenostný život, ktorý po stáročia plynul v takej tvárnosti, že im predkladal len veľmi málo aktuálnych správ zo sveta a aj tie prichádzali len sporadicky a vo veľkých časových odstupoch.

Zdroj: pixahive.com

Tento časový odstup umožňoval ľuďom postrehnúť onen trvalý charakter všetkých svetských „noviniek“, pre ktoré je typické, že nič nové **v podstate** neprinášajú. A to práve z pohľadu večnosti. To, že sa menia kulisy, herci a kostýmy svetového divadla, s tým kresťania vždy počítali. Aj preto zrejme vždy zobrazovali Spasiteľa, ktorý bol pre nich po všetky časy tou najaktuálnejšou a najdôležitejšou novinkou z večnosti, v podobe, akú im zachovali Jeho najstaršie zobrazenia.

Že sa menila móda, dopravné prostriedky, štáty a formy vlády, to všetko bolo vnímané ako nevyhnutný dôsledok nestálosti sveta a prvotného pádu človeka. A kým pri postavách svätcov (keďže aj oni, podobne ako my, sú len kulisami Božej slávy), nech už pochádzali z ktoréhokoľvek storočia, sa pripúšťala aplikácia aktuálnych dobových znakov na ich podobu a zároveň sa tejto aktualizácii prispôbovalo aj vizuálne okolie svätca, tak postava Nášho Pána zostávala vizuálne nemenná, akoby ukotvená vo večnosti. Pretože On sám je večné a nemenné Slovo. Aby teda zrejme táto nemennosť božskej podstaty Syna Božieho bola zvýraznená aj pri jeho ľudskej podstate, „ustrnuli“ kresťania v jeho nemennom zobrazovaní.

Katolícki kresťania, vyškolení teda stáročným utvrdzovaním sa v poznaní, že tie najdôležitejšie veci sa už od Nanebovstúpenia Pána vlastne nemenia a teda, že budú spasení, pokiaľ sa uchovajú v jedinej pravej apoštolskej a katolíckej Viere, nech sa deje vo svete čokoľvek, naučili sa hľadiť na rozruch sprevádzajúci svetské novinky a módy s oslobodzujúcim skepticizmom, ktorý býva niekedy označovaný, v závislosti na náboženskom vzmachu po tridentskej reforme, ako „barokový nihilizmus“. Tento termín označuje

ostentatívne ignorovanie svetských a zmyslových podnetov, v prospech podnetov večných.

V tej najrýdzejšej podobe je známkou svätcov, ku ktorých duchovným kvalitám však má, samozrejme, väčšina katolíkov veľmi ďaleko. V každom prípade určité formy tejto osviežujúcej skepsy, ktorá nás sprevádza celými dejinami Cirkvi, sme si natrvalo osvojili aj my, obyčajní katolícki smrteľníci. Či lepšie povedané, naši predkovia.

Zdroj: pixabay.com

Vpád modernej doby a moderných informačných technológií do dejín sa totiž okrem iného prejavil aj tým, že potlačil alebo úplne zničil tento stáročiami nadobudnutý katolícky cvik. Následok straty tejto skepsy voči neustálemu prísunu nových správ, je tristné zhlúpnutie katolíckych más, ktoré reagujú okamžite na akýkoľvek podnet, v domnienke, že vykazovať aktivizmus založený na čerstvej potrebe, je ich prvoradá kresťanská povinnosť.

Utvrdzovaní v tejto predstave svojimi súčasnými pastiermi, reagujú okamžite, plniac tak rôznym propagandistickým centrálam ich sny, o dosiahnutí priam učebnicových výsledkov aplikovanej propagandy. Tam, kde ešte aj negatívne vlastnosti pohanov, ako lakomosť, hnev, podozrievavosť či lenivosť, chránia týchto pred okamžitým odobrením aktuálnych výziev, tam už stoja kresťania, ohlúpnutí neustálym prísunom nových a nových správ, v pozore; pripravení zapájať sa, aktivizovať, šíriť a poslúchať. V neposlednom rade sa prejavuje toto zhlúpnutie katolíkov aj neustálou túžbou po nových správach, dokonca zo samotného Neba. Najlepšie každodenných a zároveň podozrivo rovnako banálnych, ako sú správy svetské. Pre niektorých sa stáva týždeň bez nejakého zjavenia či zázraku priam hotovým utrpením.

Pohľad, najmä na starších kresťanov, ktorí pravdepodobne v domnienke, že čím viac správ o aktuálnom dianí (najlepšie „online“) dokážu vstrebať, metabolicky spáliť a vylúčiť svojím aktivizmom, tým viac sa podieľajú na záchrane sveta, je veľmi tristný. Neustále vydesené tváre, oči svietiace od opalovania televíznymi lúčmi, pobeňovanie a lamentovanie nad každým mŕtvym človekom, akoby od stvorenia sveta ešte nikto nezomrel a akoby sme všetci nesmerovali práve na toto jediné miesto istoty, horúčkovitá snaha „niečo vykonať“ (prínajhoršom aspoň zavolať dcére na mobil, nasadiť si rúško alebo vyvesiť vlajočku) a prispieť k zlepšeniu situácie, automatické a bezmyšlienkovité reagovanie na povely podsúvané štátnou mašinériou, démonizácia tých, čo sa nechcú „zapojiť“ do kolektívneho diela, to sú len niektoré z mnohých sprievodných javov posadnutosti televíznym a internetovým spravodajstvom. A samozrejme strata pokoja, toho pokoja, ktorý svet nemôže dať.

Pokiaľ sa však kresťan spoľahne na to, že Boh má spočítané všetky vlasy na jeho hlave a bez jeho kontroly sa nič nedeje, vypne alebo dokonca vyhodí z okna televízny prijímač, zaklapne notebook a nechá mobil v

taške, potom s úžasom zistí, že svet sa príliš nemení. A to nielen počas jedného týždňa, ale dokonca ani roka.

Treba to vyskúšať. Ignorujte jeden týždeň správy a prekvapení zistíte, že sa vlastne nič podstatné nezmenilo: politici sú naďalej žiarivým stelesnením hlúposti, chamtivosti a zlodejstva (ako už celé tisíročia), vojny prebiehajú naďalej (ako už od čias biblických), ľudia umierajú (ako vždy), ale zároveň sa aj milujú, plodia deti a pracujú za svoj chlieb každodenný (okrem niektorých výnimiek).

Zdroj: pixabay.com

Niektó môže namietnuť, že v tejto ignorantskej tme napríklad nezachytí informáciu, ako na jeho dom padá bomba. Netreba sa trápiť, túto konkrétnu informáciu mu aj tak nikto neposkytne. Pokiaľ bude tých bômb viac, tak ich určite začuje a pokiaľ to bude Božia vôľa, tak sa aj zachráni. Navyše ľudská skúsenosť, a predovšetkým tá kresťanská, mu jasne hlási, že všetky podstatné informácie sa k nemu aj tak dostanú. Ľudia totiž strašne radi rozprávajú a klebetia, netreba sa preto báť. Zvyšok doladí rozumná nedôvera a skepticizmus, k synom Adama a dcéram Evy.

Na druhej strane nie je nutné, strániť sa rovnako uvzato a ustráchané akýchkoľvek informácií a utekať pred nimi. Reč je tu o ich neustálom nutkavom vyhľadávaní, či dokonca trápení sa nad ich nedostatkom.

A zároveň toto ignorovanie správ, samozrejme neznamená rezignáciu na pravdivosť správ. Skôr naopak. Lepšie málo, z rôznych zdrojov a pravdivých, ako veľa, zbytočných a hlúpych. Cieľom tohto textu je ubezpečiť katolíkov, že aj v prípade, ak by im bol ponechaný len ten najzákladnejší zdroj informácií, katechizmus, o nič podstatné neprídu. O nič, po čom by museli horúčkovo pátrať. Príde to k nim určite samé.

Ak by sa ešte niekto obával, či ignorovanie spravodajstva (aj toho alternatívneho) znamená oddávať sa bludnému fatalizmu či kvietizmu, tak nech zanechá plané obavy. V jeho okolí je zaiste množstvo ľudí a podnetov, ktoré si vyžadujú jeho aktivitu a záchranu. Možno stačí zobrať metlu, odniesť niekomu jedlo alebo požičať susedovi peniaze. Vziať ruženec a pomodliť sa.

A na konci každého desiatku svätého ruženca natraťí na slová: *„Ako bolo na počiatku, tak nech je i teraz, až na veky vekov. Amen.“* Keď sa ich dostatočne krát pomodlí a pochopí, o čo sa tam vlastne prosí, tak zároveň pochopí, že na ono miesto, kam sa všetci uberáme, nemajú vplyv žiadne aktuálne správy, online spravodajstvá a neustále volania po reforme.

Portál Christianitas odporúča:

Wilhelm Hünermann, známy životopisec svätých, napísal knihu ***Farár z Arsú*** – životopis chudobného, nie príliš nadaného chlapca, ktorý len s ťažkosťami zvládol štúdium teológie a rovnako s problémami bol vysvätený za kňaza. Celý svoj život prežil ako veľmi chudobný dedinský farár vo francúzskej dedinke Ars v čase po Francúzskej revolúcii.

Jeho hlboká zbožnosť, láska k ľuďom a pre dnešného človeka až nepredstaviteľná askéza z neho už za života urobili svätca, ktorý obrátil k Bohu celé zástupy. Románové rozprávanie o skutočnom živote bez príkras, ktoré vás povzbudí vo viere i askéze. Spomienku na Jána Máriu Vianneyho slávime 4. augusta.

Knihu si možno objednať na adrese: **<https://www.christianashop.sk/jan-maria-vianney-farar-z-arsu/>**

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/ako-ignorovanie-aktualnych-sprav-prospieva-viere-a-veriacim/>